

En som sett skogsjungfrun.

En gumma i Billinge, som heter Bengta Svensson har berättat följande historia under försäktan att den är fullkomligt sann. Hur härmed förhåller sig vill jag lämna därhän, men faktum är att hon var själv övertygad om att hon sett skogsjungfrun och jag återger berättelsen med hennes egna ord.

"Ja har så sett skövsnuan. De va när ja tjente i Tjillere. En gång skälle ja gau ätte kregen på Ola Jens fälad å då sau ja na. Hon hade kriddvida särkaärmor å ett illrött livstecke. Ja sau na enge blann träen, å så bokka ja me nör å skälle ta en tjäpp å tjära på kregen mä å när ja reste me åpp ijen så va hon där ente å ja känne ente hitta na sin. Hon va så faselja grann så ja ble ente rädd. Di sir att hon e så grann framte, men på röggen e hon som ett bagetru älla ett håltämt trä, så där e hon ente så grann. Di sir ässe att hon vell fårvilla folk så di gaur vilse.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogsjungfrun